

Dziesięciolecie Ośrodka Duszpasterskiego im. Jana Pawła II-ego w Kanberze.

Motto:

Dom zawsze nam się kojarzy ze spokojem.

Będziemy przychodzili do tego domu

Jak do Domu Ojca – Świątyni.

To już 10 lat mija od dnia kiedy pierwszy raz zostały zacytowane powyższe słowa z okazji uroczystego poświęcenia i otwarcia naszego Ośrodka Duszpasterstwa Polskiego, który jako, że był poświęcony 16 października 1993 roku w dniu 15-tej rocznicy pontyfikatu Jana Pawła II-ego Papieża –Polaka został mu dedykowany i przyjął jego imię. Wówczas 16 października 1993 roku w obecności ponad tysiąca wiernych Rodaków z Kanbery, Queanbeyan oraz wielu australijskich miast arcybiskup Francis Carroll – Ordynariusz Diecezji Canberra – Goulburn dokonał otwarcia i poświęcenia Ośrodka Duszpasterstwa Polskiego im. Jana Pawła II-ego. W tej wzniosłej uroczystości uczestniczyło duchowieństwo australijskie oraz większość polskich duszpasterzy Prowincji Australijskiej, Rzeczpospolitą reprezentowała ówczesna ambasador RP dr Agnieszka Morawińska. Były jak to w polskiej tradycji sztandary organizacyjne i chorągwie kościelne oraz oficjalne delegacje organizacji polonijnych. Był ówczesny Prowincjał ks. Stanisław Wrona oraz twórca projektu Ośrodka inż. Architekt Jacek Łukaszyk był kierownik budowy Ośrodka Adam Pilarski oraz doradca przedsięwzięcia pan Marian Rudnicki.

Był obecny ten , który wziął na siebie ciężar odpowiedzialności za budowę Ośrodka – ówczesny duszpasterz Kanbery i Queanbeyan ksiądz Tadeusz Przybylak. Modliliśmy się podczas tego uroczystego wydarzenia w intencji wszystkich ofiarodawców a wśród nich śp. Prof. Antoniego Przybylskiego, śp. Wawrzyńca Matyska, śp. Stanisława Baniaka. Dziękowaliśmy ks. Przybylakowi, za to, że potrafił nas wszystkich zgromadzić – najpierw wokół idei Ośrodka a następnie realizacji tego wielkiego przedsięwzięcia. Dziś, gdy mija 10 lat od tego dnia i gdy już w pamięci zaczynają zacierać się te pierwsze chwile najpierw idei potem budowy tego wspaniałego dzieła, gdy już istnieje Ośrodek i życie wokół niego wydaje się normalne należy cofnąć się do tych pierwszych dni. Przypomnieć sobie te Msze św. w niewykończonych jeszcze kaplicy ale dające już uczucie bycia „u siebie – na swoim”. Te czasy gdy cieszyła każda chwila przebywania w Ośrodku, bo każdy tydzień przynosił zmiany i to zawsze na lepsze. Ośrodek Duszpasterstwa Polskiego na Narrabundah stał się ośrodkiem polonijnym. Gościli i goszczą tutaj Rodacy z całej Australii jak i z Polski i innych stron świata. Znajdowali i znajdują tu miejsce dla siebie i ci co potrzebują pociechy duchowej i ci co potrzebują dachu na głowę. Ośrodek gościł przez te lata wielu znamienitych gości, że wspomnę arcybiskupa Szczepana Wesołego, który gościł w Ośrodku już trzykrotnie i jak powiedział czuje się tutaj jak u siebie w Rzymie. Ale wszystko to nie dzieje się samo z siebie – musi być gospodarz , w tym przypadku duszpasterz. Budowniczy Ośrodka ks. Tadeusz Przybylak odszedł wnet po poświęceniu z naszej parafii jako, że był tutaj już osiem lat ale zostawił na swoim miejscu następcę – księdza Waldemara Szczepaniaka, który ostro zabrał się za prace wykończeniowe w szczególności Kaplicy Ośrodka. I tak jak jego poprzednik spędził w naszej parafii osiem lat zostawiając Ośrodek zadbany i w należyтым stanie. Obecny duszpasterz ksiądz Zenon Broniarczyk, kontynuuje dzieło swych poprzedników i wzbogaca je nowymi pomysłami. Bowiem jak czas pokazuje zmieniają się ludzie ich potrzeby i zainteresowania. Ale również czas pokazuje, że ludzie wierzący szukają Wspólnoty – boiwn Wspólnota i jej bogactwo, której pełnią jest Bóg w Trójcy Świętej – to sens życia. To w tej Wspólnocie spełnia się to co najbardziej ludzkie i to co najbardziej twórcze. A właśnie twórcza jest nasza troska o ratowanie polskości w imię miłości do Polski, jej tradycji, kultury. Troska, aby w imię Boże pracownicy zaszczepiać ideę życia religijnego i rozwijać wartości duchowo-kulturowe. Dziś po 10-ciu latach pracy Ośrodka Duszpasterstwa Polskiego im. Jana Pawła II-ego

w Kanberze można powiedzieć, że realizuje on te wszystkie idee, jest bogaty życiem duchowym i spełnia swe zadanie jako DOM OJCA – Świątynia.

Arkadiusz Fabjanowski